POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

URZĄD PATENTOWY PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

144 427

Patent tymczasowy dodatkowy do patentu nr ———

Zgłoszono: 86 06 06 (P. 259966)

Pierwszeństwo ———

Zgłoszenie ogłoszono: 87 05 04

Opis patentowy opublikowano: 88 12 31

Int. Cl.[4] A01D 45/00
A01D 49/00

CZYTELNIA
Urzędu Patentowego

Twórcy wynalazku: Zygmunt Frąckowiak, Janusz Kaczmarek

Uprawniony z patentu tymczasowego: Polski Związek Plantatorów Wikliny
Poznań (Polska)

Wiązałka do zbioru roślin wysokołodygowych, zwłaszcza wikliny

Przedmiotem wynalazku jest wiązałka do zbioru roślin wysokołodygowych, zwłaszcza wikliny.

Do koszenia i wiązania wikliny i innych roślin wysokołodygowych w wiązki brak jest maszyn specjalistycznych. W ograniczonym zakresie stosuje się do tego celu przystosowane, znane wiązałki zbożowe. Wiązałki te posiadają ramę opartą na kołach, zespół tnący, rozdzielacz, nagarniacz, przenośniki oraz stół wiążący. Mechanizmy wiązałki napędzane są z wału przekaźnika mocy ciągnika przez centralny układ napędowy. Wiklina nagarniana jest na zespół tnący podobnie jak zboża przez nagarniacz. Położenie pomostu tnącego i nagarniacza ustawia się w zależności od wysokości ścinanych prętów wikliny. Pręty padają na przenośnik poziomy, a następnie pomiędzy przenośnikami ukośnymi przeniesione zostają na stół wiążący, po czym zsuwają się w pętlę sznurka pozostawioną na stole przez cofającą się iglicę wiązacza.

Wadą znanych wiązałek jest nadmierna wysokość ścinania prętów wikliny, ograniczone zastosowanie do koszenia wikliny o wysokości powyżej 1,5 m, nieprawidłowe formowanie wiązek wskutek nieprzystosowania nagarniaczy i przenośników do wikliny, co powoduje duże straty przez gubienie prętów. Jednokrotne obwiązanie wiązek sprawia, że pręty nie są ułożone równolegle i dlatego są trudne do manipulacji i nietrwałe, co powoduje dalsze niedogodności w transporcie i sortowaniu.

Celem wynalazku jest opracowanie wiązałki, która zapewni prowadzenie prętów wikliny stale w pozycji pionowej do nagarniacza, który przesuwa pręty i pionowo formuje wiązkę.

Wiązałka według wynalazku ma przenośniki zaciskowe górne i przenośniki zaciskowe dolne usytuowane nad zespołem tnącym, przy czym przenośniki zaciskowe górne są wysunięte przed zespół tnący i chwytają pręty przed ścięciem, a przenośniki zaciskowe dolne chwytają dolne końce prętów podczas ich ścinania przez zespół tnący. Nagarniacz prawy i nagarniacz lewy wiązacza są umieszczone na trzech poziomach i podają pręty do supłaczy usytuowanych jeden nad drugim, do których sznurek podaje igła dolna i igła górna. Ponadto za wiązaczem jest skośnie ustawiony przenośnik zgrzebłowy.

Wiązałka według wynalazku umożliwia przepływ prętów wikliny w położeniu pionowym, co pozwala uzyskać prawidłowo uformowane wiązki wikliny niezależnie od jej wysokości, a wyrów-

nanymi odziemnymi końcami prętów, a podwójnie, ścisłe opasanie sznurkiem ułatwia manipulacje transportowe i sortowaniu. Dodatkową zaletą wiązki jest to, że dzięki chwytaniu prętów wikliny przed ich ścięciem zostają drobne także pręty łukowo wygięte do przodu, co eliminuje straty.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia wiązałkę w widoku z góry, a fig. 2 - wiązałkę w widoku z boku.

Wiązałka zbudowana jest z ramy 1 opartej na dwóch kołach jezdnych 2, zaopatrzonej w dyszel 3 połączony z ramą za pomocą dźwigowego mechanizmu odciążającego 4, na której jest zamocowany wiązacz 5, przenośniki zaciskowe górne 6 i przenośniki zaciskowe dolne 7 oraz zespół tnący 8. Przenośniki zaciskowe górne 6 są wysunięte przed zespół tnący 8, aby łukowo wygięte do przodu pręty były chwytane przed ścięciem, zaś przenośniki zaciskowe dolne 7 są tak usytuowane, aby dolne części prętów były zaciskane w momencie ścinania. Do wprowadzania prętów w przenośniki 6 i 7 służą rozdzielacze 9. Wiązacz 5 posiada dwa zespoły palcowych nagarniaczy prawych 10 i lewych 11 umieszczonych na trzech poziomach oraz dwa supłacze 12 usytuowane jeden nad drugim, na których sznurek podają igła dolna 13 i igła górna 14. Doprowadzone do nagarniaczy 10 i 11 ścięte pręty opierają o prowadnicę 15. Za wiązaczem 5 jest ustawiony skośnie przenośnik zgrzebłowy 16 służący do odkładania wiązek. Koła jezdne 2 są zamocowane na obrotowych wysięgnikach 7 utrzymywanych w żądanym położeniu względem ramy 1 za pomocą cięgieł 8 połączonych obrotową belką dźwigową 19, której ustawienie można zmieniać za pomocą cylindra hydraulicznego. W układzie odciążającym 4 sprężyna 20 służy do regulacji wielkości nacisku na płozy zespołu tnącego 8.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wiązałka do zbioru roślin wysokołodygowych, zwłaszcza wikliny, składająca się z ramy wraz z dyszlem opartej na kołach jezdnych zespołu tnącego, zespołów nagarniaczy i wiązacza, **znamienna tym**, że ma przenośniki zaciskowe górne (6) i przenośniki zaciskowe górne (7) usytuowane nad zespołem tnącym (8), przy czym przenośniki zaciskowe górne (6) są wysunięte przed zespół tnący (8) i chwytają pręty przed ścięciem, a przenośniki zaciskowe dolne (7) chwytają dolne końce prętów podczas ich ścinania przez zespół tnący (8).

2. Wiązałka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że nagarniacz prawy (10) i nagarniacz lewy (11) wiązacza (5) są umieszczone na trzech poziomach i podają pręty do supłaczy (12) usytuowanych jeden nad drugim, do których sznurek podaje igła dolna (13) i igła górna (14).

3. Wiązałka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że za wiązaczem (5) ma skośnie ustawiony przenośnik zgrzebłowy (16).

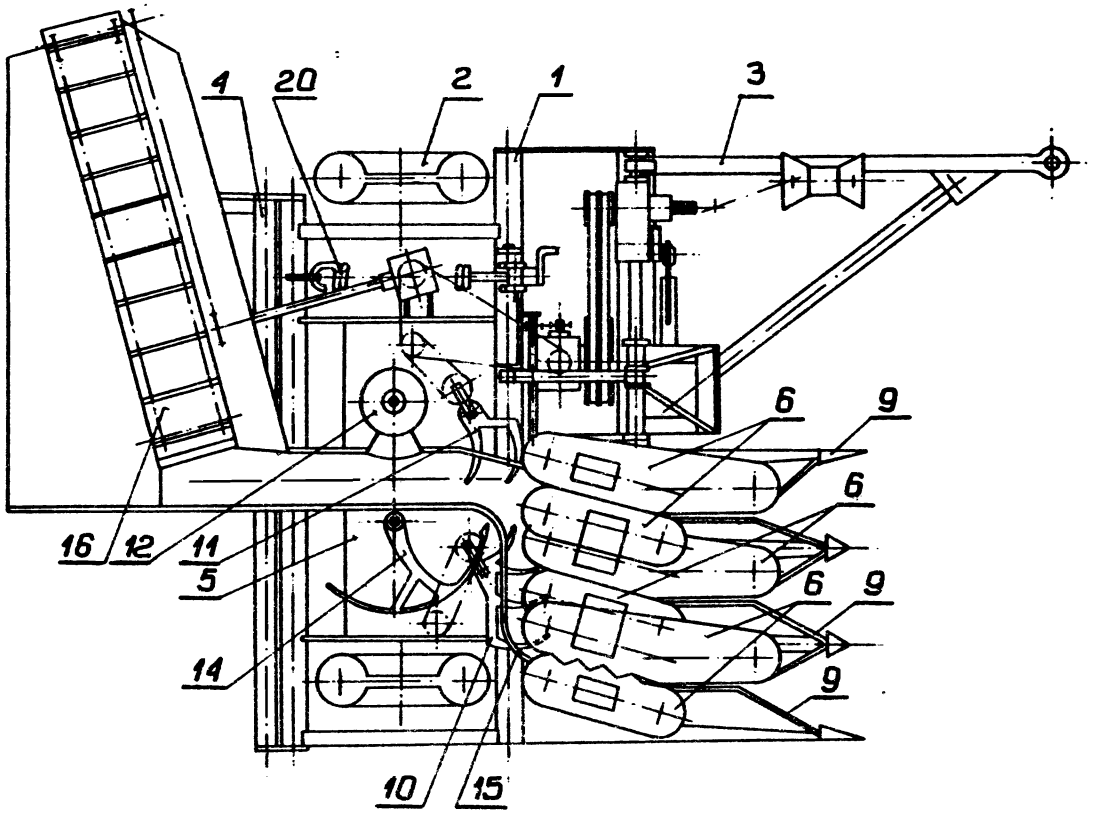

Fig. 1

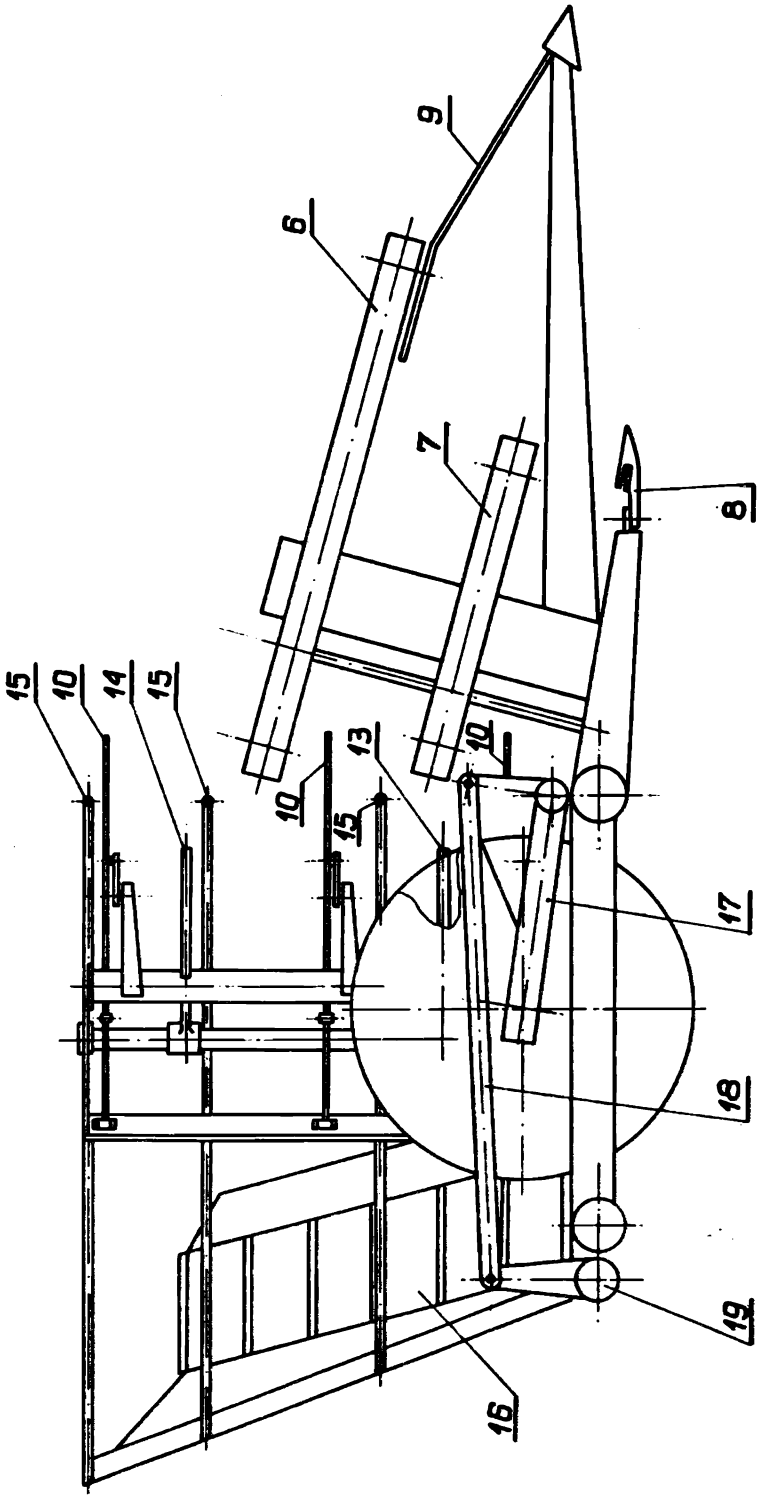

Fig.2

Pracownia Poligraficzna UP PRL. Nakład 100 egz.
Cena 220 zł